

การศึกษาความรู้ทัศนคติและพฤติกรรมของคนในชุมชนพื้นที่เสี่ยงที่มีผลต่อการ ตั้งครรภ์ไม่พร้อมของวัยรุ่น

A Study of Knowledge, Attitude and Behavior's of People in Risky Areas Towards Unplanned Teenage Pregnancy

จุฑารัตน์ เนียมหลาง*

ชนิตา รักษ์พลเมือง**

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความรู้ ทัศนคติ และพฤติกรรมของคนในชุมชนพื้นที่เสี่ยงที่มีผลต่อการตั้งครรภ์ไม่พร้อมของวัยรุ่น ผู้วิจัยคัดเลือกจังหวัดที่ศึกษาจากการจัดอันดับจำนวนอัตราการคลอดบุตรของวัยรุ่นไทย พ.ศ.๒๕๕๖ สูงสุด ๓ จังหวัดแรกจากกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ แล้วสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน ดังนี้ ๑. สุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นเพื่อให้ได้อำเภอเขตเมืองกับเขตชนบท และให้ได้ตำบลเขตเมืองกับเขตชนบท ๒. สุ่มตัวอย่างแบบง่าย โดยการจับฉลาก เพื่อให้ได้ตัวแทนตำบลเขตเมือง ๓. ตำบล และตำบลเขตชนบท ๓ เครื่องมือที่ใช้คือแบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติเชิงพรรณนา ใช้ค่าร้อยละ ค่าคะแนนเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน พบว่า ชุมชนเมืองมีความรู้และทัศนคติด้านเพศสัมพันธ์และโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ ด้านการคุมกำเนิด ด้านการวางแผนครอบครัว ด้านการเข้าร่วมกิจกรรมเกี่ยวกับเรื่องเพศและป้องกันตั้งครรภ์ และด้านแหล่งให้ความช่วยเหลือ แก้ปัญหาการตั้งครรภ์ไม่พร้อมของวัยรุ่นมากกว่าชุมชนชนบท แต่ในทางตรงข้ามชุมชนเมืองมีพฤติกรรมในทุกด้านน้อยกว่าชุมชนชนบท มีผลทำให้ชุมชนเมืองมีโอกาสเสี่ยงในการตั้งครรภ์ไม่พร้อมของวัยรุ่นมากกว่าชุมชนชนบท

คำสำคัญ: ความรู้, ทัศนคติ, พฤติกรรม, พื้นที่เสี่ยง, การตั้งครรภ์ไม่พร้อมของวัยรุ่น

ABSTRACT

The objective of this research was to study knowledge, attitude, and behaviors of people in the risky communities towards unplanned pregnancy of teenagers. Populations used in this research were people living in 3 provinces which were selected from the top three rank and number of teenage childbearing in 2013 from Center for Information Technology and Communications, Office of The

* หลักสูตรครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาพัฒนศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

** ผู้ช่วยอธิการบดี ด้านพัฒนาผลงานทางวิชาการและนวัตกรรมทางการศึกษา มหาวิทยาลัยสยาม

Permanent Secretary for Ministry of Social Development and Human Security. Multistage sampling was used in order to obtain the population, which are 1) Stratified random sampling for urban district and rural district and urban sub-district and rural sub-district 2) Simple Random Sampling by drawing for 3 sub-districts in urban area and 3 sub-districts in rural area. The research instrument was questionnaire and Descriptive statistic was used for data analysis that showed in percentage, mean, and Standard Deviation.

The findings were that urbanites had a better knowledge and attitude about sexual relation, birth-control, family-planning and participation in sexuality and contraception activities and support center for teenage unplanned pregnancy than rustic. While urbanites' behavior which resulted higher risk of teenage unplanned pregnancy than rustic. The results showed that urbanites had a better knowledge and attitude about sexual relation, birth-control, family-planning and participation in sexuality and contraception activities and support center for teenage unplanned pregnancy than rustic. While urbanites' behavior in sexual relation, birth-control, family-planning and participation in sexuality and contraception activities and support center for teenage unplanned pregnancy more than rustic which resulted higher risk of teenage unplanned pregnancy than rustic.

Keywords: Knowledge, Attitude, Behaviors, Risky Areas, Teenage Pregnancy

๑. บทนำ

แผนพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๕-๒๕๕๙^๑ การพัฒนาเด็กและวัยรุ่นด้านสุขภาพภายในส่วนของอนามัยเจริญพันธุ์ พบว่า เด็กและวัยรุ่นไทยมีแนวโน้มการตั้งครรภ์สูงขึ้นจากร้อยละ ๑๒.๕ ในปี พ.ศ. ๒๕๓๙ เป็นร้อยละ ๑๖.๓๘ ทั้งนี้การตั้งครรภ์ส่วนใหญ่เป็นการตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์ส่งผลให้มีการทำแท้งสูงขึ้น ในปี พ.ศ. ๒๕๕๒ สอดคล้องกับสถานการณ์การเกิดปัญหาการตั้งครรภ์ก่อนวัยอันควรของวัยรุ่นในหลายๆ ประเทศเช่น ประเทศสหรัฐอเมริกากำลังเผชิญปัญหากับวัยรุ่นมีการตั้งครรภ์เพิ่มสูงขึ้น หลังจากที่มีแนวโน้มป้องกันลงอย่างต่อเนื่องมาเป็นเวลากว่า ๑๐ ปี อีกทั้งในส่วนของทวีปเอเชีย ลาว กัมพูชา จีน เกาหลีและญี่ปุ่น มีอัตราการคลอดของวัยรุ่นอายุต่ำกว่า ๒๐ ปี มีค่าเฉลี่ยใกล้เคียงกับทั่วโลก ที่ ๖๐ ต่อ ๑๐๐๐ คน และในส่วนของประเทศไทยนั้นจากข้อมูลเวทีวิชาการเรื่อง “การสร้างเสริมสุขภาพในกลุ่มวัยรุ่น: การป้องกันและ

^๑ แผนพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๕ – ๒๕๕๙, [ออนไลน์], แหล่งที่มา : http://www.dcy.go.th/webnew/main/news_view.php?id=164&type=12, [๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘]

แก้ไขปัญหการตั้งครรภ์ไม่พร้อมของวัยรุ่น” ของชมรมพยาบาลชุมชนแห่งประเทศไทยระบุว่า ข้อมูลปี ๒๕๕๓^๒ พบสถิติแม่วัยรุ่นคลอดลูกสูงสุดถึง ๓๓๖ คนต่อวัน หรือคิดเป็น ๑๖% ของการคลอดลูกของหญิงไทยทั่วประเทศ โดยสถิตินี้ถือว่าสูงกว่าที่องค์การอนามัยโลกกำหนดไว้ ซึ่งต้องไม่เกิน ๑๐% ของการตั้งครรภ์ของหญิงทั่วประเทศเท่านั้น และจากข้อมูลสถิติของสำนักนโยบายและยุทธศาสตร์ กระทรวงสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๔๗-๒๕๕๔^๓ พบว่าการคลอดบุตรจากวัยรุ่นที่มีอายุไม่เกิน ๒๐ ปี มีแนวโน้มสูงขึ้น โดยในปี ๒๕๕๔ มีจำนวนวัยรุ่นคลอดบุตรที่มีอายุ ๑๐-๑๙ ปี คิดเป็นร้อยละ ๑๖.๕ ของจำนวนการคลอดบุตรจากวัยรุ่นที่มีอายุไม่เกิน ๒๐ ปี ทั้งหมด ซึ่งอัตราการคลอดในวัยรุ่นหญิงอายุ ๑๕-๑๙ ปี มีแนวโน้มสูงขึ้น คิดเป็นร้อยละ ๕๔.๙ ของจำนวนการคลอดบุตรจากวัยรุ่นที่มีอายุไม่เกิน ๒๐ ปี ทั้งหมด ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบกับอัตราการคลอดของวัยรุ่นหญิงอายุ ๑๕-๑๙ ปี กับนานาประเทศ พบว่า ประเทศไทยมีอัตราการคลอดสูงเป็นอันดับที่ ๒ ของประเทศในกลุ่มอาเซียน^๔

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาความรู้ ทักษะ และพฤติกรรมของคนในชุมชนพื้นที่เสี่ยงที่มีผลต่อการตั้งครรภ์ไม่พร้อมของวัยรุ่น โดยผลการวิจัยจะเป็นประโยชน์สำหรับสถาบันการศึกษา หน่วยงาน หรือองค์กร และบุคคลที่เกี่ยวข้องสามารถนำผลการวิจัยไปประยุกต์ ปรับตามความเหมาะสมในด้านความรู้ ทักษะ และพฤติกรรมในการป้องกันการตั้งครรภ์ไม่พร้อมของวัยรุ่นในชุมชนต่อไป

๒. วัตถุประสงค์

เพื่อศึกษาความรู้ ทักษะ และพฤติกรรมของคนในชุมชนพื้นที่เสี่ยงที่มีผลต่อการตั้งครรภ์ไม่พร้อมของวัยรุ่น

๓. ขอบเขตของการวิจัย

๓.๑ ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ประชาชนผู้อยู่อาศัยอยู่ใน ๓ จังหวัด ได้แก่ จังหวัด ตอ ๒๑ (นามสมมุติ) จังหวัดสอ ๔๐ (นามสมมุติ) และจังหวัดขอ ๑๐ (นามสมมุติ) โดยคัดเลือกจากการจัดอันดับจำนวนและอัตราการคลอดบุตรของวัยรุ่นไทยปี ๒๕๕๖ สูงสุด ๓ อันดับแรกของ

^๒ โครงการยาลันนันบาร์, [ออนไลน์], แหล่งที่มา : <http://www.yalannanbaru.com/index.php?> [๒๐ มกราคม ๒๕๕๕]

^๓ สำนักนโยบายและยุทธศาสตร์ กระทรวงสาธารณสุข, [ออนไลน์], แหล่งที่มา : <http://govreport.>, [๑๒ กันยายน ๒๕๕๔]

^๔ พรโรจน์ บัณฑิตพิสุทธิ์, “รูปแบบพัฒนาคุณลักษณะทางจริยธรรมของนักเรียนช่วงชั้นที่ ๔ (ม.๔-ม.๖) สังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต ๑๒ จังหวัดนครศรีธรรมราช”, วารสาร มจร สังคมศาสตร์ปริทรรศน์, ปีที่ ๔ ฉบับที่ ๒ (ฉบับพิเศษ) (พฤษภาคม-สิงหาคม ๒๕๕๘): ๓๕๖.

ประเทศจากศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สำนักงานปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

๓.๒ กลุ่มตัวอย่าง การวิจัยครั้งนี้ใช้การสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multi-stage sampling) ดังนี้

ขั้นตอนที่ ๑ การสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น (Stratified random sampling) โดยแต่ละจังหวัด ทั้ง ๓ จังหวัด จะสุ่มตัวอย่างเป็นอำเภอเมืองและอำเภอชนบท จากนั้นจะสุ่มตัวอย่างเป็นตำบลเมืองและตำบลชนบท

ขั้นตอนที่ ๒ การสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling) โดยการจับฉลากเพื่อให้ได้ตัวแทน ๑ อำเภอเมือง และ ๑ อำเภอชนบท และทำการจับฉลากอีกครั้งเพื่อให้ได้ตัวแทน ๑ ตำบลเมือง และ ๑ ตำบล

จากนั้นได้ทำการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) โดยเลือกศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน ๕ กลุ่มคน ได้แก่ กลุ่มผู้หญิงที่มีอายุไม่เกิน ๒๐ ปี จำนวน ๔๐๐ คน กลุ่มพ่อแม่และผู้ปกครอง จำนวน ๔๐๐ คน และกลุ่มผู้นำในชุมชน กลุ่มครูในชุมชนและกลุ่มบุคคลทั่วไป รวมทั้งสิ้น จำนวน ๔๐๐ คน โดยคำนวณหากลุ่มตัวอย่างที่เหมาะสม จากสูตรกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างที่ระดับความเชื่อมั่น ๙๕ % โดยมีค่าความคลาดเคลื่อน + ๕% สำหรับใช้ในการหาขนาดของกลุ่มตัวอย่างของ Taro Yamane (๑๙๗๐: ๘๘๖) รวมจำนวนทั้งสิ้น ๑,๒๐๐ คน

๔. วิธีดำเนินการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ แบบสอบถาม เพื่อวัดระดับความรู้ ทักษะ และพฤติกรรมของคนในชุมชนพื้นที่เสี่ยงที่มีผลต่อการตั้งครรภ์ไม่พร้อมของวัยรุ่น โดยผู้วิจัยได้นำเอาวิธีการวัดทัศนคติของ Likert ซึ่งเรียกว่า Likert Scale มาประยุกต์ในการสร้างมาตรวัด เพื่อวัดระดับการมีส่วนร่วมของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยแต่ละคำถามมีการกำหนดค่าระดับความคิดเห็นเป็น ๕ ระดับ

๕. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ประกอบด้วยสถิติเชิงพรรณนา (Descriptive statistic) โดยใช้ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าคะแนนเฉลี่ย (Mean) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

๖. ผลการวิจัย

การศึกษาความรู้ ทักษะ และพฤติกรรมของคนในชุมชนพื้นที่เสี่ยงที่มีผลต่อการตั้งครรภ์ไม่พร้อมของวัยรุ่น เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) โดยผลการวิจัยแบ่งเป็น ๓ ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ ๑ การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความรู้ของคนในชุมชนพื้นที่เสี่ยงที่มีผลต่อการตั้งครรภ์ไม่พร้อมของวัยรุ่น

ตารางที่ ๔ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตาม ความรู้ของคนในชุมชนพื้นที่เสี่ยงที่มีผลต่อการตั้งครรภ์ไม่พร้อมของวัยรุ่น

ชุมชนเขตเมือง							ชุมชนเขตชนบท					
ตำบล	แม่ปะ		บ้านบ่อ		นาเริก		ชะเนือ		หนองสองห้อง		หนองตำลึง	
$\bar{X}$, S.D /	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
หญิงอายุ > ๒๐ ปี	๔.๐๔	๐.๒๗	๔.๖๖	๐.๒๖	๓.๗๘	๐.๓๒	๔.๕๓	๐.๒๐	๓.๖๒	๐.๒๒	๓.๖๒	๐.๓๔
บุคคลทั่วไป	๔.๔๐	๐.๑๔	๔.๔๒	๐.๐๖	๔.๒๒	๐.๒๔	๓.๗๖	๐.๐๖	๓.๗๒	๐.๑๙	๔.๓๕	๐.๑๔
พ่อแม่ผู้ปกครอง	๔.๒๙	๐.๒๑	๔.๒๙	๐.๑๗	๔.๒๔	๐.๒๐	๔.๓๘	๐.๓๖	๔.๑๐	๐.๑๒	๔.๓๓	๐.๑๐
ผู้นำ	๔.๓๖	๐.๑๔	๔.๖๘	๐.๐๕	๔.๗๘	๐.๓๖	๔.๑๕	๐.๒๓	๓.๙๓	๐.๑๘	๔.๓๓	๐.๑๗
ครู	๔.๖๙	๐.๑๘	๔.๗๑	๐.๐๙	๔.๕๔	๐.๑๓	๔.๕๗	๐.๒๕	๔.๔๒	๐.๐๖	๔.๗๓	๐.๑๗
รวม	๔.๓๖	๐.๐๕	๔.๕๕	๐.๐๙	๔.๓๑	๐.๐๙	๔.๒๘	๐.๑๑	๓.๙๖	๐.๐๖	๔.๒๗	๐.๐๙
รวม	$\bar{X} = ๔.๓๘$ (S.D. = ๐.๐๗)						$\bar{X} = ๔.๑๗$ (S.D. = ๐.๐๓)					

จากตารางที่ ๔ พบว่า ตำบลเขตเมืองมีค่าเฉลี่ยด้านความรู้ที่มีผลต่อการตั้งครรภ์ไม่พร้อมของวัยรุ่น ๔.๓๘ อยู่ในระดับมากที่สุด ซึ่งมากกว่าชุมชนเขตชนบทมีค่าเฉลี่ย ๔.๑๗ อยู่ในระดับมาก และพบว่าตำบลเขตเมืองที่มีค่าเฉลี่ยด้านความรู้ที่มีผลต่อการตั้งครรภ์ไม่พร้อมของวัยรุ่นมากที่สุด คือ ตำบลบ้านบ่อ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๔.๕๕ อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมา คือ ตำบลแม่ปะ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๔.๓๖ อยู่ในระดับมากที่สุด และสุดท้าย คือ ตำบลนาเริก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๔.๓๑ อยู่ในระดับมากที่สุด ตามลำดับ ส่วนตำบลเขตชนบทที่มีค่าเฉลี่ยด้านความรู้ที่มีผลต่อการตั้งครรภ์ไม่พร้อมของวัยรุ่นมากที่สุด คือ ตำบลชะเนือ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๔.๒๘ อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมา คือ ตำบลหนองตำลึง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๔.๒๗ อยู่ในระดับมากที่สุด และสุดท้าย คือตำบลหนองสองห้อง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๓.๙๖ อยู่ในระดับมาก ตามลำดับ

ส่วนที่ ๒ การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับทัศนคติของคนในชุมชนพื้นที่เสี่ยงที่มีผลต่อการตั้งครรภ์ไม่พร้อมของวัยรุ่น

ตารางที่ ๕ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามทัศนคติของคนในชุมชนพื้นที่เสี่ยงที่มีผลต่อการตั้งครรภ์ไม่พร้อมของวัยรุ่น

ชุมชนเขตเมือง							ชุมชนเขตชนบท						
ตำบล		แม่ปะ		ตำบล		แม่ปะ		ตำบล		แม่ปะ		ตำบล	
$\bar{X}$, S.D /		$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
หญิงอายุ> ๒๐ปี		๓.๗๒	๐.๐๙	๔.๔๔	๐.๑๕	๓.๔๖	๐.๒๓	๔.๕๒	๐.๑๗	๓.๓๕	๐.๑๗	๓.๙๕	๐.๒๗
บุคคลทั่วไป		๔.๓๖	๐.๑๘	๔.๒๕	๐.๑๖	๓.๙๘	๐.๑๔	๓.๕๕	๐.๑๓	๓.๕๐	๐.๑๙	๔.๐๘	๐.๑๘
พ่อแม่ผู้ปกครอง		๔.๑๘	๐.๒๑	๔.๓๐	๐.๒๓	๔.๓๒	๐.๑๓	๔.๓๗	๐.๒๑	๔.๐๕	๐.๑๕	๔.๒๖	๐.๑๘
ผู้นำ		๔.๑๔	๐.๑๘	๔.๑๖	๐.๒๖	๔.๓๒	๐.๒๙	๔.๓๖	๐.๑๙	๔.๒๓	๐.๒๒	๔.๓๔	๐.๓๓
ครู		๔.๖๐	๐.๓๐	๔.๘๐	๐.๐๙	๔.๓๙	๐.๑๑	๔.๕๗	๐.๑๑	๔.๒๙	๐.๑๔	๔.๖๐	๐.๑๐
รวม		๔.๒	๐.๐๘	๔.๓๙	๐.๐๗	๔.๐๙	๐.๐๘	๔.๒๗	๐.๐๔	๓.๘๘	๐.๐๓	๔.๒๕	๐.๐๙
รวม		$\bar{X} = ๔.๒๓$ (S.D. = ๐.๐๑)					$\bar{X} = ๔.๑๓$ (S.D. = ๐.๐๓)						

จากตารางที่ ๕ พบว่า ชุมชนเขตเมืองมีค่าเฉลี่ยด้านทัศนคติที่มีผลต่อการตั้งครรภ์ไม่พร้อมของวัยรุ่นเท่ากับ ๔.๒๓ อยู่ในระดับมากที่สุด ซึ่งมากกว่าชุมชนเขตชนบทมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๔.๑๓ อยู่ในระดับมากและพบว่าในตำบลเขตเมืองมีค่าเฉลี่ยด้านทัศนคติที่มีผลต่อการตั้งครรภ์ไม่พร้อมของวัยรุ่นมากที่สุด คือ ตำบลบ้านบ่อ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๔.๓๙ อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมา คือ ตำบลแม่ปะ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๔.๒๐ อยู่ในระดับมากและสุดท้าย คือ ตำบลนาเร็ก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๔.๐๙ อยู่ในระดับมาก ตามลำดับ ส่วนตำบลเขตชนบทมีค่าเฉลี่ยด้านทัศนคติที่มีผลต่อการตั้งครรภ์ไม่พร้อมของวัยรุ่นมากที่สุด คือ ตำบลขะเนจื้อ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๔.๒๗ อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมา คือตำบลหนองตำลึงมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๔.๒๕ อยู่ในระดับมากที่สุด และสุดท้าย คือ ตำบลหนองสองห้อง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๓.๘๘ อยู่ในระดับมาก ตามลำดับ

ส่วนที่ ๓ การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมของคนในชุมชนพื้นที่เสี่ยงที่มีผลต่อการตั้งครรภ์ไม่พร้อมของวัยรุ่น

ตารางที่ ๖ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามพฤติกรรมของคนในชุมชนพื้นที่เสี่ยงที่มีผลต่อการตั้งครรภ์ไม่พร้อมของวัยรุ่น

ชุมชนเมือง							ชุมชนชนบท					
ตำบล	แม่ปะ		บ้านบ่อ		นาเริก		ชะเนือ		หนองสองห้อง		หนองตำลึง	
$\bar{X}$, S.D	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
หญิงอายุ > ๒๐ ปี	๒.๓๔	๐.๒๖	๒.๕๘	๐.๒๑	๒.๒๘	๐.๑๑	๓.๕๒	๐.๓๐	๒.๓๙	๐.๒๓	๓.๘๙	๐.๔๐
บุคคลทั่วไป	๒.๘๘	๐.๒๐	๒.๙๘	๐.๑๘	๒.๘๐	๐.๑๗	๓.๔๑	๐.๑๒	๒.๘๒	๐.๑๕	๓.๗๐	๐.๒๐
พ่อแม่ผู้ปกครอง	๒.๔๖	๐.๑๕	๒.๗๑	๐.๒๗	๒.๔๐	๐.๑๙	๓.๙๙	๐.๑๘	๒.๖๔	๐.๒๐	๓.๙๓	๐.๒๒
ผู้นำ	๒.๓๔	๐.๐๔	๒.๒๖	๐.๑๑	๒.๒๓	๐.๑๑	๓.๐๙	๐.๑๕	๒.๕๕	๐.๓๖	๒.๘๐	๐.๐๘
ครู	๒.๖๕	๐.๑๑	๒.๗๖	๐.๑๙	๒.๖๒	๐.๑๗	๓.๑๙	๐.๐๗	๒.๖๓	๐.๑๔	๓.๒๗	๐.๒๑
รวม	๒.๕๓	๐.๐๘	๒.๖๖	๐.๐๖	๒.๔๗	๐.๐๔	๓.๔๔	๐.๐๙	๒.๖๑	๐.๐๙	๓.๕๒	๐.๑๑
รวม	$\bar{X} = ๒.๕๕$ (S.D. = ๐.๐๒)						$\bar{X} = ๓.๑๙$ (S.D. = ๐.๑๙)					

จากตารางที่ ๖ พบว่า ชุมชนเขตเมืองมีค่าเฉลี่ยด้านพฤติกรรมที่มีผลต่อการตั้งครรภ์ไม่พร้อมของวัยรุ่นเท่ากับ ๒.๕๕ อยู่ในระดับน้อย ซึ่งน้อยกว่าชุมชนเขตชนบทมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๓.๑๙ อยู่ในระดับปานกลางและพบว่าในตำบลเขตเมืองมีค่าเฉลี่ยด้านพฤติกรรมที่มีผลต่อการตั้งครรภ์ไม่พร้อมของวัยรุ่นมากที่สุด คือ ตำบลบ้านบ่อ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๒.๖๖ อยู่ในระดับปานกลาง รองลงมา คือ ตำบลแม่ปะ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๒.๕๓ อยู่ในระดับน้อยและสุดท้าย คือ ตำบลนาเริก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๒.๔๗ อยู่ในระดับน้อย ตามลำดับ ส่วนตำบลเขตชนบทมีค่าเฉลี่ยด้านพฤติกรรมที่มีผลต่อการตั้งครรภ์ไม่พร้อมของวัยรุ่นมากที่สุด คือ ตำบลหนองตำลึง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๓.๕๒ อยู่ในระดับมาก รองลงมา คือ ตำบลชะเนือ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๓.๔๔ อยู่ในระดับมากและสุดท้าย คือ ตำบลหนองสองห้อง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๒.๖๑ อยู่ในระดับปานกลาง ตามลำดับ

จากการศึกษาความรู้ ทักษะ และพฤติกรรมของคนในชุมชนพื้นที่เสี่ยงที่มีผลต่อการตั้งครรภ์ไม่พร้อมของวัยรุ่นสามารถสรุปเป็นตารางได้ดังนี้

ตารางที่ ๗ การแสดงสรุปผลข้อมูลเกี่ยวกับความรู้ ทักษะ และพฤติกรรมของหญิงอายุไม่เกิน ๒๐ ปี , บุคคลทั่วไป , พ่อแม่ผู้ปกครอง , ผู้นำ , และครูที่อาศัยในชุมชนพื้นที่เสี่ยงที่มีผลต่อการตั้งครรภ์ไม่พร้อมของวัยรุ่น

ตำบล / ข้อมูล	ชุมชนเมือง						ชุมชนชนบท					
	แม่ปะ		บ้านบ่อ		นาเริก		ชะเนือ		หนองสองห้อง		หนองตำลึง	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
ด้านความรู้	๔.๓๖	๐.๐๕	๔.๕๕	๐.๐๙	๔.๓๑	๐.๐๙	๔.๒๘	๐.๑๑	๓.๙๖	๐.๐๖	๔.๒๗	๐.๐๙
ด้านทัศนคติ	๔.๒	๐.๐๘	๔.๓๙	๐.๐๗	๔.๐๙	๐.๐๘	๔.๒๗	๐.๐๔	๓.๘๘	๐.๐๓	๔.๒๕	๐.๐๙
ด้านพฤติกรรม	๒.๕๓	๐.๐๘	๒.๖๖	๐.๐๖	๒.๔๗	๐.๐๔	๓.๔๔	๐.๐๙	๒.๖๑	๐.๐๙	๓.๕๒	๐.๑๑
รวม	๓.๗๐	๐.๐๒	๓.๘๗	๐.๐๒	๓.๖๒	๐.๐๓	๔.๐๐	๐.๐๔	๓.๘๘	๐.๐๓	๔.๐๑	๐.๐๑

จากตารางที่ ๗ พบว่า ตำบลเขตเมืองมีค่าเฉลี่ยด้านความรู้ ทักษะ และพฤติกรรมของคนในชุมชนพื้นที่เสี่ยงที่มีผลต่อการตั้งครรภ์ไม่พร้อมของวัยรุ่นมากที่สุด คือ ตำบลบ้านบ่อมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๓.๘๗ รองลงมา คือ ตำบลแม่ปะมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๓.๗๐ และสุดท้าย คือ ตำบลนาเริกมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๓.๖๒ ตามลำดับ ส่วนตำบลเขตชนบทมีค่าเฉลี่ยด้านความรู้ ทักษะ และพฤติกรรมของคนในชุมชนพื้นที่เสี่ยงที่มีผลต่อการตั้งครรภ์ไม่พร้อมของวัยรุ่นมากที่สุด คือ ตำบลชะเนือมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๔.๐๐ รองลงมา คือ ตำบลหนองตำลึงมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๔.๐๑ และสุดท้าย คือ ตำบลหนองสองห้องมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๓.๘๘ ตามลำดับ

จากผลการวิเคราะห์ด้านความรู้ ทักษะ และพฤติกรรมของคนในชุมชนพื้นที่เสี่ยงที่มีผลต่อการตั้งครรภ์ไม่พร้อมของวัยรุ่น สามารถสรุปผลการวิจัย ดังนี้

๑. ภาพรวมค่าเฉลี่ยข้อมูลเกี่ยวกับความรู้ที่มีผลต่อการตั้งครรภ์ไม่พร้อมในวัยรุ่นของหญิงอายุไม่เกิน ๒๐ ปี, บุคคลทั่วไป, พ่อแม่ผู้ปกครอง, ผู้นำ, และครูที่อาศัยในชุมชนพื้นที่เสี่ยงพบว่า ชุมชนเขตเมืองมีค่าเฉลี่ยด้านความรู้ที่มีผลต่อการตั้งครรภ์ไม่พร้อมของวัยรุ่น ๔.๓๘ อยู่ในระดับมากที่สุด ซึ่งมากกว่าชุมชนเขตชนบทมีค่าเฉลี่ย ๔.๑๗ อยู่ในระดับมาก

๒. ภาพรวมข้อมูลเกี่ยวกับทัศนคติที่มีผลต่อการตั้งครรภ์ไม่พร้อมของวัยรุ่นของหญิงอายุไม่เกิน ๒๐ ปี, บุคคลทั่วไป, พ่อแม่ผู้ปกครอง, ผู้นำ, และครูที่อาศัยในชุมชนพื้นที่เสี่ยงพบว่า ชุมชนเขตเมืองมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๔.๒๓ อยู่ในระดับมากที่สุด ซึ่งมากกว่าชุมชนเขตชนบทมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๔.๑๓ อยู่ในระดับมาก

๓. ภาพรวมข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมที่มีผลต่อการตั้งครรภ์ไม่พร้อมของวัยรุ่นของหญิงอายุไม่เกิน ๒๐ ปี, บุคคลทั่วไป, พ่อแม่ผู้ปกครอง, ผู้นำ, และครูที่อาศัยในชุมชนพื้นที่เสี่ยง พบว่าชุมชนเขตเมืองมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๒.๕๕ อยู่ในระดับน้อย ซึ่งน้อยกว่าชุมชนเขตชนบทมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๓.๑๙ อยู่ในระดับปานกลาง

ดังนั้น สามารถสรุปผลการวิจัยได้ว่า ชุมชนเขตเมืองมีความรู้และทัศนคติในการป้องกันการตั้งครรภ์ไม่พร้อมของวัยรุ่นมากกว่าชุมชนเขตชนบท แต่ในทางตรงข้ามชุมชนเขตเมืองมีพฤติกรรมการปฏิบัติในการป้องกันการตั้งครรภ์ไม่พร้อมของวัยรุ่นน้อยกว่าชุมชนเขตชนบท มีผลทำให้ชุมชนเขตเมืองมีโอกาสเสี่ยงในการตั้งครรภ์ไม่พร้อมของวัยรุ่นมากกว่าชุมชนเขตชนบท และจากผลรวมค่าเฉลี่ยข้อมูลด้านความรู้ ทัศนคติ และพฤติกรรมของหญิงอายุไม่เกิน ๒๐ ปี, บุคคลทั่วไป, พ่อแม่ผู้ปกครอง, ผู้นำ, และครูที่อาศัยในชุมชนพื้นที่เสี่ยงที่มีผลต่อการตั้งครรภ์ไม่พร้อมของวัยรุ่นในเขตเมืองที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ตำบลนาเริก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๓.๖๒ ส่วนในเขตชนบทที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ตำบลหนองสองห้อง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๓.๔๘

๖. อภิปรายผล

ส่วนที่ ๑ การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความรู้ และทัศนคติของคนในชุมชนพื้นที่เสี่ยงที่มีผลต่อการตั้งครรภ์ไม่พร้อมของวัยรุ่น

ตำบลเขตเมืองมีความรู้ และทัศนคติเรื่องการป้องกัน การแก้ปัญหา และการเข้าร่วมกิจกรรมเกี่ยวกับเรื่องเพศสัมพันธ์และการป้องกันการตั้งครรภ์ไม่พร้อมของวัยรุ่น มากกว่าตำบลเขตชนบท เนื่องจากตำบลเขตเมืองนั้นมีโอกาสในการเข้าถึงเทคโนโลยีในการหาข้อมูลความรู้ และยังมี ความกล้าเปิดรับเกี่ยวกับเรื่องเพศและการป้องกันการตั้งครรภ์ไม่พร้อมของวัยรุ่นมากกว่าตำบลเขตชนบท

อีกทั้งตำบลเขตชนบทที่มีปัญหามากที่สุด คือ กลุ่มบุคคลทั่วไปในตำบลหา ๔๐ (นามสมมุติ) ซึ่งสาเหตุอาจเนื่องมาจากชุมชนตำบลหา ๔๐ (นามสมมุติ) นั้นมีอาชีพทำสวนทำไร่เป็นส่วนใหญ่จึงต้องทำงานทุกวันไม่มีวันหยุด มีผลทำให้ไม่มีเวลาในการจัดหรือการเข้าร่วมกิจกรรมเกี่ยวกับเรื่องเพศและการป้องกันการตั้งครรภ์ไม่พร้อมของวัยรุ่นทำให้การเพิ่มความรู้และปรับเปลี่ยนทัศนคติที่เหมาะสมและถูกต้องเกี่ยวกับเรื่องเพศและการป้องกันการตั้งครรภ์ไม่พร้อมของวัยรุ่นนั้นเป็นไปได้ยาก สอดคล้องกับทฤษฎี “การสร้างโครงสร้างหน้าที่” (Theory of Structuration) โดย Giddens^๕ เสนอว่าโครงสร้างของสังคมเป็นผลิตผลของกระบวนการ “สร้างโครงสร้าง” (Structuration) โดยที่มนุษย์เป็นผู้สร้างโครงสร้างภายในสังคมขึ้น ยกตัวอย่างเรื่องโครงสร้างทางชนชั้นของสังคม เราจะพบว่าพ่อแม่พยายามที่จะทำให้ลูกของตัวเองมีทักษะและความสามารถเพื่อที่จะหางานดีๆ ได้ในอนาคต พ่อแม่ยอมลงทุนเพื่อสร้างหลักประกันความได้เปรียบให้แก่ลูกๆ

^๕ เชษฐา พวงหัตถ์, “ทฤษฎีสังคมและการทำความเข้าใจสถานะสมัยใหม่ของแอนโธนี กิดเดนส์”, วารสารร่วมพฤษ, ปีที่ ๒๖ ฉบับที่ ๑ (ตุลาคม ๒๕๕๐ – มกราคม ๒๕๕๑): ๑๗ – ๒๑.

เพราะความรักลูก แต่ผลลัพธ์ซึ่งไม่ได้คาดคิดไว้ก่อนในเรื่องนี้ก็คือพ่อแม่ได้ทำการผลิตซ้ำโครงสร้างทางชนชั้นขึ้นแล้ว กล่าวคือพ่อแม่ที่มาจากชนชั้นกลางได้สร้างหลักประกันเพื่อให้ลูกได้เติบโตขึ้นเป็นชนชั้นกลางในอนาคตนั่นเอง ดังนั้นเมื่อบุคคลในครอบครัวไม่สามารถเข้าร่วมกิจกรรม หรือมีการเปิดรับข้อมูลเกี่ยวกับการตั้งครุฑไม้พร้อมของวัยรุ่น บุคคลภายในครอบครัวจะไม่สามารถเผชิญและจัดการกับปัญหาได้ ทำให้ครอบครัวขาดความเข้มแข็ง เพราะลักษณะของครอบครัวที่มีความสุขหรือลักษณะความเข้มแข็งของครอบครัวนั้น มีความเกี่ยวข้องกับบทบาทและหน้าที่ของสมาชิกที่พึงปฏิบัติต่อกัน เช่น การมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่างๆ ของครอบครัว หรือการพูดคุยปรึกษาหารือกัน เป็นต้น สอดคล้องกับณัฐกานต์ จิตต์สงวน^๖ ที่พบว่า การสร้างครอบครัวให้เข้มแข็งมีองค์ประกอบที่สำคัญคือ การปฏิบัติ ๖ ด้าน ได้แก่ ๑) การปฏิบัติหน้าที่ครอบครัว ๒) การสร้างคุณภาพชีวิตที่ดีให้แก่ครอบครัว ๓) การให้และแสดงความผูกพันที่ดีต่อครอบครัว ๔) การแบ่งเวลาเพื่อครอบครัว ๕) การปฏิบัติที่ดีขอสมาชิกครอบครัวเมื่อครอบครัวต้องเผชิญปัญหาหรือวิกฤติการณ์ ๖) การมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อกันและกันภายในครอบครัวและสังคมภายนอก และยังสอดคล้องกับภูไหว หนูเซต^๗ ได้อธิบายว่า ครอบครัวเข้มแข็ง หมายถึง ครอบครัวเข้มแข็งเป็นครอบครัวที่สมาชิกอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข มีสัมพันธภาพที่ดีต่อกัน มีการปลูกฝังสำนึกดีต่อสังคม พร้อมปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรมให้แก่สมาชิก ตลอดจนทำหน้าที่ขัดเกลาสมาชิกให้ดำเนินชีวิตไปตามบรรทัดฐานทางสังคม หลายหน่วยงานได้พยายามสร้างความเข้มแข็งกับสถาบันครอบครัว

ส่วนที่ ๒ การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมของคนในชุมชนพื้นที่เสี่ยงที่มีผลต่อการตั้งครุฑไม้พร้อมของวัยรุ่น

ตำบลเขตชนบทมีพฤติกรรมการเข้าร่วมกิจกรรมเกี่ยวกับเรื่องเพศสัมพันธ์ การป้องกันและแก้ปัญหาการตั้งครุฑไม้พร้อมของวัยรุ่น และการพูดคุยเรื่องเพศกับคนในครอบครัวมากกว่าตำบลเขตเมือง เนื่องจากตำบลเขตชนบทนั้นคนในตำบลรู้จักกันหมด มีระบบเครือญาติมิตร เวลาที่มีกิจกรรมต่างๆ ในตำบล คนในตำบลเขตชนบทส่วนมากก็จะร่วมกันให้ความร่วมมือเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ ที่จัดขึ้นในตำบล

อีกทั้งยังพบว่า กลุ่มหญิงอายุไม่เกิน ๒๐ ปี ใน ตำบลนา ๓๕ (นามสมมุติ) มีพฤติกรรมการเข้าร่วมกิจกรรมเกี่ยวกับเรื่องเพศสัมพันธ์ การป้องกันและแก้ปัญหาการตั้งครุฑไม้พร้อมของวัยรุ่น และการพูดคุยเรื่องเพศกับคนในครอบครัวน้อยที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๒.๔๓ สาเหตุเนื่องมาจากหญิงอายุไม่เกิน ๒๐ ปี นั้นไม่เห็นความสำคัญและประโยชน์ของการเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ ซึ่งส่วนใหญ่จะมองเป็นเรื่องไร้สาระและน่าเบื่อ ส่งผลกระทบต่อกระบวนการเรียนรู้เนื่องจากกระบวนการเรียนรู้เป็นการดำเนินการอย่างเป็นขั้นตอนหรือการใช้วิธีการต่างๆ ที่ช่วยให้

^๖ ณัฐกานต์ จิตต์สงวน, “ปัจจัยด้านปฏิบัติเพื่อการเสริมสร้างครอบครัวไทยให้เข้มแข็ง”, **ปริญญามหาบัณฑิต**, สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, ๒๕๕๖).

^๗ ภูไหว หนูเซต, “ผลกระทบต่อการครอบครัวเข้มแข็งจากการเติบโตของเมือง: กรณีศึกษา เมืองป่าตอง จังหวัดภูเก็ต”, **ปริญญามหาบัณฑิต** สาขาวิชายุทธศาสตร์การพัฒนา, (บัณฑิตวิทยาลัย :มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต, ๒๕๕๓).

กลุ่มเกิดการเรียนรู้และเป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง และเปลี่ยนแปลงได้ตลอดเวลา กระบวนการเรียนรู้ของกลุ่มเกิดขึ้นได้จากการมีส่วนร่วมของสมาชิกกลุ่มในการแลกเปลี่ยน ความคิดเห็นการสังเกตการฟังการถ่ายทอดค่านิยมแบบแผนไปสู่รุ่นต่อไปที่สำคัญการเรียนรู้ของกลุ่มยังเกิดขึ้นจากการปฏิบัติจริงจากการแก้ไขปัญหาในชีวิตจริงมีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นการทำงานร่วมกันเป็นเครือข่าย มีระบบแบบแผนการเรียนรู้ร่วมกัน ช่วยให้เกิดการเรียนรู้ มีความเข้าใจ สามารถปฏิบัติกิจกรรมตามที่กำหนดให้ได้จนเกิดประสบการณ์การพัฒนาการเปลี่ยนแปลงทักษะของตนเองและสามารถนำความรู้ทักษะที่มีไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้ สอดคล้องกับกนกรัตน์ นาครชตะอมร^๕ กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้โดยกระบวนการกลุ่ม หมายถึง การจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนลงมือปฏิบัติเป็นกลุ่ม สมาชิกทุกคนในกลุ่มได้เรียนรู้จากการทำกิจกรรม กลุ่มร่วมกัน กลุ่มมีอิทธิพลต่อการเรียนรู้และปฏิสัมพันธ์ต่อกันซึ่งจะทำให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ที่ได้จากการเรียนรู้ไปปรับใช้ในชีวิตประจำวันได้

รวมทั้งยังพบว่าสื่อประชาสัมพันธ์ในการติดต่อสื่อสารกับกลุ่มหญิงอายุไม่เกิน ๒๐ ปี ค่อนข้างจะเป็นเรื่องยากและ อาจส่งไปไม่ถึงหรือไม่น่าสนใจพอที่จะดึงดูดให้กลุ่มหญิงอายุไม่เกิน ๒๐ ปี เข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ ในชุมชนได้ ดังนั้นการจัดกิจกรรมกระบวนการเรียนรู้ของชุมชน จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องอาศัยเทคนิควิธีการที่มีความหลากหลาย แตกต่างกันไปตามบริบททางสังคม วัฒนธรรม สอดคล้องกับสำราญ จุช่วย (๒๕๕๑)^๖ ระบุว่า การใช้สื่อเพื่อเสริมสร้างการเรียนรู้ ต้องอาศัยบทบาทของสื่อที่เป็นฝ่ายกระตุ้นจิตสำนึกให้ประชาชน มีความคิด และมีความสามารถ ตัดสินใจในเรื่องต่างๆ และสื่อจะต้องปราศจากการครอบงำจากภายนอก นอกจากจะอยู่ในรูปของ เทคโนโลยีที่ทันสมัย เช่น โทรศัพท์ วิทยุ สไลด์ และสิ่งพิมพ์ แล้วยังมีสื่อพื้นบ้าน ซึ่งจะเป็นภาษาถิ่น และสามารถสื่อสารให้เข้าใจได้ง่ายในท้องถิ่น เช่น เพลงพื้นบ้าน การละเล่น กีฬาประเพณี และ พิธีกรรม

๗. ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยพบว่า กลุ่มคนและชุมชนที่มีความรู้ และทัศนคติเรื่องการป้องกัน การ แก้ปัญหา และการเข้าร่วมกิจกรรมเกี่ยวกับเรื่องเพศสัมพันธ์และการป้องกันการตั้งครรภ์ไม่พร้อม ของวัยรุ่นน้อยที่สุด คือ กลุ่มบุคคลทั่วไปใน ตำบลหา ๔๐ (นามสมมุติ) ซึ่งสาเหตุอาจเนื่องมาจาก ชุมชนตำบลหา ๔๐ (นามสมมุติ) นั้นมีอาชีพทำสวนทำไร่เป็นส่วนใหญ่จึงต้องทำงานทุกวันไม่มี วันหยุด มีผลทำให้ไม่มีเวลาในการจัดหรือการเข้าร่วมกิจกรรมเกี่ยวกับเรื่องเพศและการป้องกันการ

^๕ กนกรัตน์ นาครชตะอมร, “การพัฒนาผลการเรียนรู้เรื่องเอชไอวีเอดส์ด้วยรูปแบบชิปปา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑”, **ปริญญาหมหาบัณฑิต** สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน, (บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร, ๒๕๕๙).

^๖ สำราญ จุช่วย, “แนวทางการประชาสัมพันธ์ตามคุณลักษณะของนักศึกษาวิทยาลัยราชพฤกษ์”, **รายงานวิจัย**, (บัณฑิตวิทยาลัย: วิทยาลัยราชพฤกษ์, ๒๕๕๑).

ตั้งครรภ์ไม่พร้อมของวัยรุ่น ทำให้การเพิ่มความรู้และปรับเปลี่ยนทัศนคติที่เหมาะสมและถูกต้องเกี่ยวกับเรื่องเพศและการป้องกันการตั้งครรภ์ไม่พร้อมของวัยรุ่นนั้นเป็นไปได้ยาก ดังนั้น ภายในชุมชนควรมีการแจ้งความสำคัญและประโยชน์ที่จะได้รับหากได้มาเข้าร่วมกิจกรรม เพื่อคนในชุมชนจะได้เห็นความสำคัญและประโยชน์ที่จะได้รับจากการเข้าร่วมกิจกรรม อีกทั้งควรมีการสื่อสารสัมพันธ์และควรมีการจัดกิจกรรมต่างๆ ในเวลาตอนเย็นหลังคนในชุมชนเลิกงานทำสวนทำไร่ เพื่อคนในชุมชนจะได้รับทราบข่าวสารในการจัดกิจกรรมต่างๆ ในชุมชนและจะได้ไปเข้าร่วมกิจกรรมเกี่ยวกับเรื่องเพศและการป้องกันการตั้งครรภ์ไม่พร้อมของวัยรุ่นด้วย

ในส่วนกลุ่มคนและชุมชนที่มีพฤติกรรมกรเข้าร่วมกิจกรรมเกี่ยวกับเรื่องเพศสัมพันธ์ การป้องกันและแก้ปัญหาการตั้งครรภ์ไม่พร้อมของวัยรุ่น และการพูดคุยเรื่องเพศกับคนในครอบครัวน้อยที่สุด คือ กลุ่มหญิงอายุต่ำกว่า ๒๐ ปี ในชุมชนตำบลนา ๓๕ (นามสมมุติ) สาเหตุเนื่องจากหญิงอายุไม่เกิน ๒๐ ปี นั้นไม่เห็นความสำคัญและประโยชน์ของการเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ ซึ่งส่วนใหญ่จะมองเป็นเรื่องไร้สาระและน่าเบื่อ อีกทั้งยังพบว่าสื่อประชาสัมพันธ์ในการติดต่อสื่อสารกับกลุ่มหญิงอายุไม่เกิน ๒๐ ปี ค่อนข้างจะเป็นเรื่องยากและอาจส่งไปไม่ถึงหรือไม่น่าสนใจพอที่จะดึงดูดให้กลุ่มหญิงอายุไม่เกิน ๒๐ ปี เข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ ในชุมชนได้ ดังนั้น ภายในชุมชนควรมีการแจ้งความสำคัญและประโยชน์ที่จะได้รับหากได้มาเข้าร่วมกิจกรรม เพื่อเด็กวัยรุ่นจะเห็นความสำคัญและประโยชน์ที่จะได้รับจากการเข้าร่วมกิจกรรม และควรมีการขอความร่วมมือจากพ่อแม่ผู้ปกครอง และครูในโรงเรียนให้ช่วยเป็นตัวกลางในการสื่อสารลูกหลานและนักเรียนให้เข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ ที่ในชุมชนจัดขึ้น อีกทั้งกิจกรรมต่างๆ ที่ในชุมชนจัดขึ้นควรเป็นในรูปแบบของเกมส์การละเล่นมากกว่า เด็กวัยรุ่นที่เข้าร่วมกิจกรรมจะได้ไม่เบื่อหน่าย รวมถึงชุมชนควรจัดตั้งกลุ่มตัวแทนเด็กวัยรุ่นในชุมชนเพื่อเป็นตัวกลางในการสื่อสารระหว่างเด็กด้วยกันเองที่ดีกว่าด้วย

บรรณานุกรม

(๑) วารสาร:

เชษฐา พวงหัตถ์, “ทฤษฎีสังคมและการทำความเข้าใจสถานะสมัยใหม่ของแอนโธนี กิดเดนส์”,

วารสารร่วมพฤษ, ปีที่ ๒๖ ฉบับที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๐ – มกราคม ๒๕๕๑.

พรโรจน์ บัณฑิตพิสุทธิ์. “รูปแบบพัฒนาคุณลักษณะทางจริยธรรมของนักเรียนช่วงชั้นที่ ๔ (ม.๔-ม.

๖) สังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต ๑๒ จังหวัดนครศรีธรรมราช”. วารสาร มจร สังคมศาสตร์ปริทรรศน์. ปีที่ ๔ ฉบับที่ ๒ (ฉบับพิเศษ)

พฤษภาคม-สิงหาคม ๒๕๕๘.

(๒) วิทยานิพนธ์/รายงานวิจัย:

กนกรัตน์ นาคริซตะอมร. “การพัฒนาผลการเรียนรู้เรื่องเอเซียตะวันออกเฉียงใต้ด้วยรูปแบบชิปปา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑”. **ปริญญามหาบัณฑิต**. สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน. บัณฑิตวิทยาลัย :มหาวิทยาลัยศิลปากร, ๒๕๔๙.

ณัฐกร จิตต์สงวน. “ปัจจัยด้านปฏิบัติเพื่อการเสริมสร้างครอบครัวไทยให้เข้มแข็ง”. **ปริญญามหาบัณฑิต**. สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์. บัณฑิตวิทยาลัย :มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, ๒๕๔๖.

ภูไหว หนูเขต. “ผลกระทบต่อครอบครัวเข้มแข็งจากการเติบโตของเมือง: กรณีศึกษา เมืองป่าตอง จังหวัดภูเก็ต”. **ปริญญามหาบัณฑิต**. สาขาวิชายุทธศาสตร์การพัฒนามหาบัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต, ๒๕๕๓.

สำราญ จุช่วย. “แนวทางการประชาสัมพันธ์ตามคุณลักษณะของนักศึกษาวิทยาลัยราชพฤกษ์”. **รายงานวิจัย**. วิทยาลัยราชพฤกษ์, ๒๕๕๑.

(๓) สื่ออิเล็กทรอนิกส์/เว็บไซต์:

แผนพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๕ – ๒๕๕๙. [ออนไลน์]. แหล่งที่มา : http://www.dcy.go.th/webnew/main/news_view.php?id=164&type=12 [๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘]

โครงการ ยาลันนันbaru. [ออนไลน์]. แหล่งที่มา : <http://www.yalannanbaru.com/index.php?lay=show&ac=article&id=539376597&Ntype=26> [๒๐ มกราคม ๒๕๕๕]

สำนักนโยบายและยุทธศาสตร์ กระทรวงสาธารณสุข. [ออนไลน์]. แหล่งที่มา : <http://govreport.moph.go.th/category.php?cid=7> [๑๒ กันยายน ๒๕๕๔]

